

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Ciobanu Mihaela xxx, născută la xxxx,
originară și domiciliată în xxxxxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.06.2019 – 19.12.2019

instanța de apel: 24.01.2020 – 01.07.2020

instanța de recurs: 08.09.2020 – 29.03.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 decembrie 2019, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciobanu Mihaela a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, și condamnată în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art.72 alin. (3), (6) Cod penal, s-a dispus că pedeapsa închisorii stabilite în privința lui Ciobanu Mihaela urmează a fi executată în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ciobanu Mihaela la data de 05.11.2018, aproximativ la ora 15:45, aflându-se în barul „Randevou” amplasat mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 2, acționând în comun acord cu cet. xxxxxx, având intenția unică îndreptată spre sustragerea bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind survenirea acestora, i-a comunicat în prealabil cet. xxxxxxxx despre faptul că vizitatorul barului cet. Găleanu Grigore are asupra sa o sumă mare de bani, pe care a adus-o în bar într-un pachet de polietilenă, pe care l-a lăsat pe teigheaua barului fără supraveghere. Astfel, împărțind rolurile, în baza unei înțelegeri prealabile, în timp ce Ciobanu Mihaela a sustras atenția lui Găleanu Grigore, conducându-l din bar afară, xxxxx, asigurându-se că acțiunile criminale nu sunt observate de alte persoane, a sustras pe ascuns din pachetul menționat, bani în sumă de 45 000 lei, după care împreună cu Ciobanu Mihaela au părăsit locul faptei cu taxiul, în care au

împărțit banii sustrași, astfel cauzându-i părții vătămate Găleanu Grigore o daună în proporții considerabile.

Acțiunile lui Ciobanu Mihaela au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, conform indicilor calificativi: „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către avocatul Fedosenco Margarita în numele inculpatei Ciobanu Mihaela, care a solicitat casarea sentinței nominalizate în latura pedepsei stabilite inculpatei, ca fiind una neîntemeiat de severă.

În motivarea cerințelor sale, apelanta a invocat că:

- la momentul săvârșirii infracțiunii, Ciobanu Mihaela nu avea vârsta de 21 ani, anterior nu a fost judecată, și nu a fost atrasă la răspundere contravențională, iar la cauza lipsesc careva materiale care ar fi caracterizat-o negativ. Mai mult, Ciobanu Mihaela a recunoscut vina integral încă la faza de urmărire penală, iar partea vătămată nu a înaintat careva pretenții la adresa inculpatei, circumstanțe care în prezenta speță permit examinarea cauzei conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală;

- partea vătămată a manifestat dorința de a se împăca cu inculpata Ciobanu Mihaela încă la etapa urmăririi penale, pledând pentru eliberarea acesteia de răspundere penală conform prevederilor art.109 Cod penal, însă, circumstanțele enunțate, nu au fost luate în considerație de către instanța de fond la stabilirea pedepsei;

- mai mult, închisoarea este cea mai aspră pedeapsă, iar sancțiunea art.186 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa alternativă, fapt care nu a fost examinat de prima instanță;

- pe această cauză, a fost adoptată o sentință de condamnare în privința lui xxxxxxx, anterior judecată, care a fost condamnată la o pedeapsă non-privativă de libertate; astfel reieșind din circumstanțele indicate, consideră pedeapsa stabilită lui Ciobanu Mihaela ca fiind prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, a fost admis apelul declarat de către avocatul Fedosenco Margarita în numele inculpatei, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Ciobanu Mihaela, a fost considerată condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. b) d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, iar potrivit art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unei perioade de probațiune de un an.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, judecând cauza penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală

din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Ciobanu Mihaela în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit.b), d) Cod penal.

În același timp, instanța de apel a remarcat că, prima instanță judecând cauza penală nu a respectat normele procesuale ce țin de întocmirea sentinței prevăzute de art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, potrivit căruia partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Totodată instanța de apel a observat că prima instanță greșit a constatat fapta infracțională *„ca fiind săvârșită de inculpata Ciobanu Mihaela acționând în comun acord cu cet. xxxxxx cu intenția unică îndreptată spre sustragerea bunurilor altei persoane”*.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 23.08.2019, xxxxxx a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 al.(2) lit. b), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de 2 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, sentință care a fost casată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din data de 27.11.2019, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, în legătură cu nerespectarea dreptului la interpret, deci, înainte de adoptarea sentinței în cauză.

La moment cauza penală menționată să judecă în instanța de fond, iar careva soluție pe caz încă nu a fost adoptată.

În această ordine de idei, instanța de apel a remarcat prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție *„Privind sentința judecătorească”*, care explică în pct.5), că dacă cauza în privința mai multor învinuiți este disjunctă într-o procedură separată, în sentință se indică despre săvârșirea infracțiunii de către inculpat împreună cu alte persoane, *fără precizarea numelui și prenumelui lui*, însă contrar celor expuse, instanța de fond a indicat în sentința adoptată *„Ciobanu Mihaela Viorel la data de 05.11.2018, aproximativ la ora 15.45, aflându-se în barul „Randevou” amplasat în mun. Bălți str. Ștefan cel Mare 2, acționând în comun acord cu cet. xxxxxx cu intenția unică îndreptată spre sustragerea bunurilor altei persoane...”*.

La fel, instanța de apel a notat că, motivele invocate de avocatul apelant cu privire la individualizarea pedepsei inculpatei, sunt întemeiate menționând că, există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7,61,75 Cod Penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Făcând referire la prevederile art. 70 alin. (3¹) instanța de apel a punctat că instanța de fond a aplicat în privința inculpatei Ciobanu Mihaela cea mai aspră pedeapsă din cele prevăzute de sancțiunea art.186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, dat fiind faptul că în calitate de pedeapsă articolul nominalizat mai prevede amenda sau munca neremunerată în folosul comunității.

În continuare, instanța de apel, ținând cont de factorii ce influențează la stabilirea pedepsei, personalitatea inculpatei Ciobanu Mihaela, care a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnată, la data comiterii infracțiunii avea vârsta 20 ani, a considerat posibilă aplicarea în privința ei a prevederilor art.70 alin. (3¹) Cod penal.

Mai mult, partea vătămată a declarat că inculpata s-ar fi împăcat cu ea, a iertat-o și nu dorește să fie pedepsită aspru, nu are careva pretenții față de ea, dat fiind că prejudiciul i-a fost recuperat integral.

În acest context, în lipsa circumstanțelor agravante, instanța de apel și-a format convingerea posibilității făptuitorului de a se corija fără a executa efectiv pedeapsa.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care invocând incidența pct. 6), 10) alin. (1) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, în latura stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțării unei noi hotărâri potrivit căreia, Ciobanu Mihaela, condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, recurentul indică că:

- instanța de apel, la dispunerea soluției în speța de referință, deși corect a dispus casarea parțială a sentinței primei instanțe din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în latura stabilirii categoriei și termenului de pedeapsă pentru inculpata Ciobanu Mihaela, eronat a ajuns la concluzia aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând în acest sens suspendarea executării pedepsei cu închisoarea cu stabilirea termenului de probațiune de un an;

- instanța de apel la judecarea apelului avocatului în numele inculpatei a constatat că ultima se eschivează de la prezentarea la ședințele instanței de apel, fiind întreprinse în acest sens toate măsurile legale în vederea citării și prezentării la ședințele de judecată, care însă nu s-au soldat cu succes;

- contrar celor constatate, instanța de apel a dispus o soluție ilegală, care din start a pus inculpata în situație de imposibilitate de a semna obligațiunea privind prezentarea la organul de probațiune, precum și imposibilitatea organului de probațiune de a lua persoana la evidență, și de a întreprinde măsurile necesare pentru supravegherea condamnatei;

- soluția ilegală a instanței de apel a generat aplicarea față de inculpata Ciobanu Mihaela a unei pedepse prea blânde, care nu este capabilă să asigure corectarea infractorului și să prevină săvârșirea unor noi infracțiuni.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul declarat, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi respins, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă recursul și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit menționează că soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei inculpatei, invocându-se temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs indicat de recurent, și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate aspectele esențiale invocate de către părți și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente

instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal apreciază alegațiile părții acuzării drept declarative și neîntemeiate, deoarece instanța de apel corect a statuat asupra necesității casării sentinței și emiterii unei noi hotărâri cu aplicarea altei pedepse, reieșind din faptul că prima instanță a aplicat în privința inculpatei cea mai aspră pedeapsă din cele prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d), fără a ține cont în aceste sens de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Astfel Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel corect a aplicat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele comiterii infracțiunii și de practica judiciară constantă la acest capitol.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs subliniază că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele

cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

La caz, prin decizia contestată, Ciobanu Mihaela a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, iar potrivit art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unei perioade de probațiune de un an.

Sanțiunea articolului pentru care inculpata a fost recunoscută vinovată, prevede pedeapsa cu închisoare de pînă la 4 ani, astfel dispoziția instanței de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, nu contravine prevederilor legale așa cum a invocat recurentul, argumentele acestuia fiind nefondate.

Colegiul penal lărgit consideră declarative alegațiile procurorului cu privire la individualizarea contrar prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatei Ciobanu Mihaela, deoarece art. 90 Cod penal acordă instanței de judecată dreptul de a aplica suspendarea executării pedepsei cu închisoare cu respectarea rigorilor de motivare, de care în speță instanța de apel a ținut cont în deplină măsură, iar o altă opinie a participanților la proces asupra acestei soluții, în lipsa unei motivări corespunzătoare, nu poate constitui în sine un temei de casare a deciziei.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel corect a conchis că prima instanță nu și-a motivat soluția privind neaplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare, stabilite inculpatei, cu toate că materialele cauzei atestă că, corectarea și reeducarea acesteia este posibilă fără a fi izolată de comunitate, familie și societate, cu realizarea pleneră și eficientă a scopului legii penale.

Din analiza deciziei recurate, Colegiul penal a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții acuzării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii Albert c. Românei din 16.02.2010.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că „...instanța de apel a dispus o soluție ilegală, care din start a pus inculpata în situație de imposibilitate de a semna obligațiunea privind prezentarea la organul de probațiune, precum și imposibilitatea organului de probațiune de a lua persoana la evidență, și de a

întreprinde măsurile necesare pentru supravegherea condamnatului” Colegiul penal lărgit notează că acest argument este neîntemeiat, or, de către Inspectoratul de Poliție Bălți, în privința inculpatei Ciobanu Mihaela, a fost pornit dosarul de căutare nr. xxxxxxxx cu măsura de reprimare, obligarea de a nu părăsi țara (f.d. xx).

Mai mult decât atât, decizia instanței de apel a fost primită spre executare de către, Inspectoratul de Probațiune Bălți la data de 04.08.2020.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, deși inculpata nu s-a prezentat la ședințele de judecată a instanțelor de fond, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa instituțiilor împuternicite în vederea executării acesteia.

Din considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Prisacari Lilia, urmează a fi respins ca inadmisibil, din motiv că este nefondat, decizia instanței de apel fiind legală, întemeiată și motivată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Ciobanu Mihaela xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **29 aprilie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion